

Låt oss jollra !

Jag är för gammal
för att skriva vackert.
Kanske jag aldrig sett meningen
i det vackra.
Det har mest förblindat.
Skulle jag ha tillbett det ändå ?

Jag är för gammal
för att hoppas på lycka.
Kanske jag aldrig sett meningen
i lyckan.
Det har mest varit olyckor.
Skulle jag ha tillbett den ändå ?

Men jag är inte för gammal
för att vara ett barn.
Kanske jag aldrig sett meningen
i att dölja det.
Jag har mest varit ett barn
och det börjar jollra så fort jag lägger mig ner.

Varför lever vi våra liv lodrätt
när allt blir så mycket mjukare vågrätt ?
Freud fattade genast galoppen
lade lidandet på schäslongen.
Därifrån rann berättelsen fram
där skapade barnet sitt vuxna jag.

Låt oss skaffa rullande sängar och ge oss ut
låt oss mötas utan stjärkrage och bil.
Låt oss skippa tanken om förnuftet
som det som ska rädda världen.
Se på det ännu oförstörda barnet
hur glad man blir av dess varelse !

Låt oss jollra !

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten